

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 7C/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115220107
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1115220107.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave v konaní sudkyňou Mgr. Mgr. Miriam Plavčákovou v právnej veci navrhovateľky: R.. X.. U. F., X. K.N. X/A, XXX XX V., zastúpenej: JUDr. Janka Hazlingerová, advokátka, so sídlom Čapkova 8, Bratislava, proti odporcovi: C.. X. X., E. XX, XXX XX V., zastúpenému: JUDr. Miroslava Tencerová, advokátka, so sídlom Šafárikovo námestie č. 5, Bratislava, o určenie zániku záložného práva zo záložnej zmluvy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

O trovách konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 29.4.2013 sa navrhovateľka domáhala proti odporcovi v I. a II. rade určenia zániku záložného práva zo záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010.

Návrh odôvodňovala tým, že dňa 24.9.2010 uzatvorila záložnú zmluvu s odporcom v I. a II. rade, na základe ktorej bol povolený vklad do katastra nehnuteľností pod č. X. zo dňa 20.10.2010 a zriadené záložné právo na nehnuteľnosti vedené na LV č. XXXX, označené ako:

- byt č. X na X P., bytového domu na P. H.. X. V., vchod č. XX, súp.č. XX, postaveného na pozemku parcela registra N., č. XXX. Spoluvlastnícky podiel o veľkosti 883/10000 na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súp.č. XX, a na pozemku parc.č. XXX, zastavané plochy a nádvoria 416 m².

- byt č. XC, nachádzajúci sa na C.. P. bytového domu v V. na V. H.. Č.. XA, súp.č. XXXX, postaveného na parc.č. XXXXX, Spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 10723/296107, a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch parc.č. XXXXX-K., o výmere 948 m², parc. č. XXXX/X-K. P. a nádvoria o výmere 611 m², č. XXXX/X-K. P. R. O. o výmere 220 m², a to v podiele 10723/296107, katastrálne územie V. - F. U..

Záložné právo bolo zriadené v prospech odporcu v I. rade za účelom zaistenia splatenia pôžičky, ktorú odporca v I. rade poskytol navrhovateľke na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010 vo výške 195.000 Eur a v prospech odporcu v II. rade za účelom zaistenia splatenia pôžičky, ktorú odporca v II. rade navrhovateľke poskytol na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010 vo výške 260.000 Eur. V zmysle čl. 7 záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010 sa účastníci dohodli, že záložné právo k predmetu zálohu zanikne dňom splatenia celkového dlhu. Navrhovateľka svoje záväzky voči obom odporcom v plnej výške splatila v lehote do 30.11.2012. Napriek tomu riadnemu splneniu záväzkov, odporca v I. rade oznámil navrhovateľke listom zo dňa 19.4.2013 začiatok výkonu záložného práva na základe záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010.

Uznesením súdu zo dňa 17.5.2013, č.k. 7C/87/2013-190, zmeneným v časti uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.11.2013, č.k. 4Co/560/2013-234 právoplatným dňa 12.12.2013, nariadil súd predbežné opatrenie, ktorým zakázal odporcovi v I. a II. rade výkon záložného práva v zmysle záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010 predajom nehnuteľnosti označenej ako byt č. X na X P., bytového domu na P. H.. X. V. bližšie špecifikovaného vyššie v texte.

Odporca v I. rade sa k návrhu vyjadril podaním zo dňa 19.7.2014. Uviedol, že dňa 24.9.2010 uzatvoril s navrhovateľkou zmluvu o pôžičke, na základe ktorej požičal navrhovateľke finančné prostriedky vo výške 195.000 Eur do 24.9.2011. Pohľadávka vrátane príslušenstva bola zabezpečená záložným právom zriadeným k nehnuteľnostiam - bytu P. a bytu V. na základe záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010. Navrhovateľka si svoj záväzok nespĺnila vôbec. Preto listom zo dňa 19.4.2013 oznámil navrhovateľke začatie výkonu záložného práva. Poukázal na čl. III zmluvy o pôžičke, podľa ktorého bolo dohodnuté, že požičané finančné prostriedky navrhovateľka vráti v hotovosti alebo bezhotovostne vkladom na účet, čo sa nestalo. Tiež uviedol, že navrhovateľka mu nevrátila ani predchádzajúce pôžičky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009 na sumu 165.000 Eur.

Navrhovateľka dňa 10.9.2014 doručila súdu vyjadrenie, v ktorom uviedla, že nie je pravda, že odporca v I. rade poskytol navrhovateľke finančné prostriedky vo výške 195.000 Eur, ale v skutočnosti jej neposkytol žiadne prostriedky. Navrhovateľka poukázala na čl. I zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010, v ktorom je výslovne uvedené, že predmetom zmluvy je bezúročné poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 195.000 Eur na obdobie 12 mesiacov. V čl. II zmluvy je uvedené, že veriteľ prehlasuje, že časť sumy, ktorá je predmetom pôžičky a je špecifikovaná v čl. I zmluvy odovzdal veriteľ dlžníkovi v hotovosti v celosti pri podpise zmluvy, čo dlžník potvrdzuje svojim podpisom. V tomto článku však nie je uvedené aká časť sumy mala byť odovzdaná v hotovosti. Navrhovateľka uvádza, že veriteľ jej neodovzdal žiadne finančné prostriedky. Tiež uviedla, že túto zmluvu o pôžičke nechal vyhotoviť odporca v II. rade, ktorý zmluvu predložil s odporcom v I. rade navrhovateľke na podpis s odôvodnením, že touto zmluvou o pôžičke mal odporca v I. rade prevziať pôžičku poskytnutú navrhovateľke v minulosti inou osobou a že sa jedná iba formálnu záležitosť. Z tohto dôvodu navrhovateľka dňa 24.9.2010 zmluvu o pôžičke podpísala. Taktiež poukázala na čl. I zmluvy, kde je uvedené, že pôžička je bezúročná. Napriek tomu odporca v II. rade požadoval, aby navrhovateľka prostredníctvom jeho osoby platila v prospech odporcu v I. rade úroky vo výške 4.500 Eur mesačne, čo aj robila. O zaplatení týchto úrokov jej však odporca v II. rade nikdy nevystavil doklad o prevzatí s odôvodnením, že sa a tom nedohodli. Z tohto dôvodu môže navrhovateľka preukázať zaplatenie týchto úrokov iba nepriamymi dôkazmi.

Navrhovateľka s odporcom v I. rade uzatvorila ešte jednu zmluvu o pôžičke dňa 23.9.2009, ktorej predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 150.000 Eur. Odporca v I. rade túto sumu poukázal na účet spoločnosti REBOX, spol. s r.o. vedený v peňažnom ústave Z. V. R..F.. dňa 25.9.2009. Navrhovateľka tvrdí, že v zmysle oboch zmlúv o pôžičke, tzn. zmluvy zo dňa 23.9.2009 a zmluvy zo dňa 24.9.2010 jej poskytol odporca v I. rade pôžičku len v sume 150.000 Eur a to na účet spoločnosti REBOX, spol. s r.o. dňa 25.9.2009. Navrhovateľka poskytnuté pôžičky splácala od roku 2009 do 21.12.2012 a to prevodom z účtu spoločnosti REBOX, spol. s r.o. vedený v N. V., R..F.. v prospech účtu odporcu v II. rade, ktorému v roku 2009 zaplatila celovo sumu vo výške 101.569 Eur, v roku 2010 celkovo sumu 551.236 Eur, v roku 2011 sumu 263.000 Eur, v roku 2012 sumu 661.952 Eur. Navrhovateľka odporcovi v I. rade neplatila dlžnú sumu v hotovosti alebo prevodom na účet, pretože finančné plnenie pred odporcu v I. rade preberal vždy odporca v II. rade. Navrhovateľka iba jedenkrát poskytla plnenie pre odporcu v I. rade prostredníctvom jeho manželky vo výške 50.000 Eur v hotovosti dňa 5.5.2011, pretože v tomto čase nemohol túto sumu prevziať odporca v II. rade. Prijatie sumy vo výške 50.000 Eur potvrdila manželka odporcu v I. rade podpisom pokladničného dokladu.

Ďalej uviedla, že mala uzatvorené aj dve ďalšie zmluvy o pôžičke s odporcom v II. rade, a to zmluvu zo dňa 30.7.2010 na sumu 500.000 Eur a zo dňa 24.9.2010 na sumu 260.000 Eur. V zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 30.7.2010 odporca v II. rade neposkytol navrhovateľke žiadne finančné prostriedky, táto zmluva bola uzatvorená iba formálne a mala slúžiť ako potvrdenie o poskytnutí pôžičiek z pred roka 2010. V zmysle druhej zmluvy o pôžičke jej poskytol odporca v II. rade plnenie vo výške 200.000 Eur. Zvyšnú sumu vo výške 60.000 Eur jej nikdy neposkytol, pričom táto suma bola dohodnutá ako úrok. Napriek tomu, že predmetom zmluvy je bezúročné poskytnutie finančných prostriedkov, platila navrhovateľka odporcovi v II. rade aj úroky vo výške 8050 Eur mesačne. Ten ich preberal vždy v hotovosti bez vydania potvrdenia.

Navrhovateľka zaplatila odporcovi v II. rade prevodom, alebo vkladom na účet najmenej sumu vo výške 1.578.258 Eur. K jeho rukám poskytla aj sumu minimálne 1.200.000 Eur bez potvrdenia ich prevzatia.

Navrhovateľku zoznámil s odporcom v I. rade odporca v II. rade a to v čase, keď jej odporca v I. rade poskytol titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009 sumu 150.000 Eur. Od tohto termínu vždy komunikoval s navrhovateľkou iba odporca v II. rade, ktorý jej povedal, že má a musí plniť vždy k jeho rukám, pretože je to tak dohodnuté. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka vždy plnila odporcovi v II. rade s výnimkou jediného prípadu, keď poskytla plnenie vo výške 50.000 Eur manželke odporcu v I. rade. Následne však odporca v I. rade uviedol, že mu plnenie zo zmlúv o pôžičkách nebolo vyplatené, pretože odporcu v II. rade nikdy nepoveril preberaním akýchkoľvek súm. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka vyzvala odporcu v II. rade listom zo dňa 16.7.2014 aby jej vrátil sumu 754.758 Eur o ktoré sa bezdôvodne obohatil. Ten na túto výzvu vôbec nereagoval. Navrhovateľka preto tvrdí, že sa stala obeťou podvodu a odporcovi v I. rade ako i odporcovi v II. rade zaplatila všetky dlžné sumy.

Na pojednávaní konanom dňa 9.10.2014 navrhovateľka svoje skutkové tvrdenia ešte doplnila v tom smere, že v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010, ktorú uzavrela s odporcom v II. rade jej neboli poskytnuté finančné prostriedky v sume 260.000 Eur. Namiesto toho odporca v II. rade prevzal a zaplatil za navrhovateľku dlh, ktorý mala voči ďalšej osobe - X. V. vo výške 350.000 Eur v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009. Navrhovateľka nemala v skutočnosti vedomosť o tom, kedy a v akých sumách odporca v II. rade poskytol plnenie jej veriteľovi X. V., verila však, že tak urobil a preto zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010 tak s odporcom v I. rade ako i s odporcom v II. rade podpísala aj keď jej v skutočnosti neboli poskytnuté žiadne finančné prostriedky. Po celú dobu všetky finančné plnenia od nej preberal odporca v II. rade, ktorý jej povedal, že ich bude preberať iba on a to tak pre odporcu v I. rade ako aj pre seba.

Uznesením zo dňa 30.3.2015, č.k. 7C/87/2013-526 vylúčil súd konanie navrhovateľky proti odporcovi v I. rade na samostatné konanie (vedené pod sp.zn. 7C/103/2015).

Súd vykonal dokazovanie: výsluchom navrhovateľky, odporcu v I. rade, odporcu v II. rade, svedkov: E. D., L. E. a listinami: oznámenie o začatí výkonu záložného práva (č.l. 22), záložná zmluva zo dňa 24.9.2010 (č.l. 24), zmluva o pôžičke zo dňa 24.9.2010 (č.l. 29), zmluva o pôžičke zo dňa 23.9.2009 (č.l. 31), notárska zápisnica o vyhlásení Z. M. (č.l. 180), zmenka (č.l. 225), výpisy z účtu navrhovateľky (č.l. 240 - 254) a oboznámením sa s ostatným obsahom súdneho spisu.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázaný nasledovný skutkový stav:

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009 má súd za preukázané, že odporca ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník uzatvorili zmluvu, ktorej predmetom bolo bezúročné poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 165.000 Eur titulom pôžičky na obdobie 4 mesiacov od podpísania zmluvy, tzn. do 23.1.2010. V zmysle čl. II zmluvy veriteľ prehlásil, že časť pôžičky vo výške 15.000 Eur odovzdal dlžníkovi pri podpise zmluvy v hotovosti a zvyšok sumy poukáže dlžníkovi na jeho účet v banke č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX najneskôr v nasledujúci deň od podpísania tejto zmluvy. V zmysle čl. III bod 1 zmluvy sa dlžník zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vo výške 165.000 Eur vrátiť v hotovosti alebo na účet veriteľa č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX v 4 splátkach nasledovne: do 23.10.2009 v sume 3.750 Eur, do 23.11.2009 v sume 3.750 Eur, do 23.12.2009 v sume 3.750 Eur, do 23.1.2010 v sume 153.750 Eur. Pre prípad omeškania bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do riadneho splnenia záväzku. Zároveň bolo dohodnuté, že v prípade omeškania s akoukoľvek splátkou sa celý dlh stáva splatným. V zmysle čl. IV bod. 1 zmluvy sa na zabezpečenie plnenia dlžník zaviazal vystaviť v deň podpisu zmluvy v prospech veriteľa vlastnú zmenku znejúcu na sumu 165.000 Eur a túto odovzdať veriteľovi pri podpise zmluvy. V zmysle čl. IV. bod 2 sa dlžník súčasne zaviazal, že najneskôr nasledujúci deň po podpise zmluvy zabezpečí svoj záväzok z tejto zmluvy aj zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území E., okres V. C., obec V. - U. Č. E., vedených Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, na LV č. XXX ako pozemky s parc. č. XXXX/X o výmere 1601m² - K. a parc. č. XXXX/X o výmere 38m² - K. P., ktorých je výlučným vlastníkom.

Z výdavkového pokladničného dokladu č. 4V180 zo dňa 5.5.2011 má súd za preukázané, že navrhovateľka odovzdala C.. E. X.M., OP F. XXX XXX, sumu 50.000 Eur titulom vrátenia pôžičky.

Zo zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010 má súd za preukázané, že odporca ako veriteľ a navrhovateľka ako dlžník uzatvorili zmluvu, ktorej predmetom bolo bezúročné poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 195.000 Eur titulom pôžičky na obdobie 12 mesiacov od podpísania zmluvy, tzn. do 24.9.2011. V

zmysle čl. II zmluvy veriteľ prehlásil, že časť pôžičky špecifikovanej v čl. I bod 1 zmluvy odovzdal dlžníkovi v hotovosti a v celosti pri podpísaní zmluvy, čo dlžník potvrdzuje svojim vlastnoručným podpisom na zmluve. V zmysle čl. II bod 1 zmluvy sa dlžník zaviazal veriteľovi poskytnuté prostriedky vo výške 195.000 Eur z titulu pôžičky vrátiť v hotovosti alebo na účet veriteľa vedený v Z. V., R..F., č.ú.: XXXXXXXXXXXX/XXXX v dvanástich mesačných splátkach nasledovne: jedenásť mesačných splátok vo výške 3.750 Eur počnúc dňom 24.10.2010 a končiac dňom 24.8.2011 a posledná dvanásť splátka vo výške 153.750 Eur splatná dňa 24.9.2011. Pre prípad omeškania bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,05% z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do riadneho splnenia záväzku. Zároveň bolo dohodnuté, že v prípade omeškania s akoukoľvek splátkou sa celý dlh stáva splatným. V zmysle čl. III bod. 1 zmluvy sa na zabezpečenie plnenia dlžník zaviazal vystaviť v deň podpisu zmluvy v prospech veriteľa vlastnú zmenku znejúcu na sumu 195.000 Eur s doložkou „bez protestu“ a túto odovzdať veriteľovi pri podpise zmluvy. V zmysle čl. III. bod 2 sa dlžník súčasne zaviazal, že najneskôr nasledujúci deň po podpise zmluvy zabezpečí svoj záväzok z tejto zmluvy aj zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území F. U., Okres V. C., vedeným Katastrálnym úradom v Bratislave, Správou katastra Bratislava I ako:

A) na LV č. XXXX:

- byt č. X na X P., bytového domu na P. H.. X. V., vchod č. XX, súp.č. XX, postaveného na pozemku parcela registra N., č. XXX. Spoluvlastnícky podiel o veľkosti 883/10000 na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu súp.č. XX, a na pozemku parc.č. XXX, K. P. R. O. 416 m².

- byt č. XC, nachádzajúci sa na C.. P. bytového domu v V. na V. H.. Č.. XA, súp.č. XXXX, postaveného na parc.č. XXXXX, Spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiele 10723/296107, a spoluvlastníckeho podielu na pozemkoch parc.č. XXXXX-K., o výmere 948 m², parc. č. XXXX/X-K. P. R. O. o výmere 611 m², č. XXXX/X-K. P. R. O. o výmere 220 m², a to v podiele 10723/296107

Navrhovateľka dňa 24.9.2010 vystavila vlastnú zmenku znejúcu na sumu 195.000 Eur pre remitenta - odporcu v I. rade, s doložkou „bez protestu“ a s miestom plnenia v V..

Zo záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010 má súd za preukázané, že odporca v I. rade a odporca v II. rade ako záložní veritelia v I. a II. rade a navrhovateľka ako záložca uzatvorili záložnú zmluvu, ktorej predmetom bolo zabezpečenie pohľadávky v zmysle zmlúv o pôžičke zo dňa 24.9.2010 medzi záložným veriteľom v I. rade a záložcom v sume 195.000 Eur a záložným veriteľom v II. rade a záložcom v sume 260.000 Eur. Na zabezpečenie týchto pohľadávok dal záložca do zálohu nehnuteľnosti uvedené v čl. II bod 1 tejto zmluvy a zriadil k nim záložné právo v prospech záložného veriteľa v I. a II. rade.

Z výpisov účtu navrhovateľky: majiteľ účtu REBOX SR, s.r.o., (č.l. 240-254) má súd za preukázané, že navrhovateľka previedla na účet odporcu v II. rade: L. X. v priebehu roku 2012 sumu 509.272 Eur.

Odporca v I. rade listom zo dňa 19.4.2013 oznámil navrhovateľke začiatok výkonu záložného práva zo záložnej zmluvy zo dňa 24.9.2010.

Navrhovateľka v priebehu konania vypovedala, že v roku 2009 jej odporca v II. rade sprostredkoval pôžičku od pána V.. Za pôžičku, ktorú mala nasledujúci rok vrátiť, ručila dvoma bytmi. Pretože peniaze ešte potrebovala, odporca v II. rade jej povedal, že si nemá robiť starosti, že pána V. vybaví. Potom si všimla, že byty, na ktoré bolo zriadené záložné právo v prospech pána V. boli odblokované a odporca v II. rade jej povedal, že pána V. vyplatil z peňazí, čo si požičal od dakoho ďalšieho. Ten pán, od ktorého si odporca v II. rade vzal peniaze bol odporca v I. rade. Pretože odporcovia potrebovali ručenie za to, čo bolo vyplatené pánovi V., tak s nimi podpísala dve zmluvy o pôžičke a záložné zmluvy. Pri ich podpise jej však neboli vyplatené žiadne ďalšie peniaze, tie boli predtým použité na vyplatenie pána V.. V nasledujúcich rokoch tento dlh splatila odporcovi v II. rade na účet v banke v plnej výške. K uzatvoreniu zmlúv dňa 24.9.2010 uviedla, že jej volal odporca v II. rade, že zmluvy sú prichystané u advokátky Z.. Keďže advokátka sa čerstvo presťahovala do nových priestorov, tak poprosila pána E. a M., aby išli s ňou a pomohli jej to nájsť. Keď našli kanceláriu advokátky, tak vošla dnu, vzala zmluvy s tým, že má ísť o poschodie nižšie ich ešte overiť. Vyšla von, na chodbe čakali pán E. a M.. Následne spolu išli o poschodie nižšie k notárke. Na chodbe pred notárom si zmluvy narýchlo prečítala a pán M. ich čítal spolu s ňou. Potom vošla k notárovi. Po overení zmlúv vyšla von, pán E. s M. tam už neboli, ale počul ich hlasy z hora. Zakričala na nich, zaklopala advokátke, ktorej odovzdala zmluvy. Chcela si jednu nechať, no

advokátka jej povedala, že keď to odporcovia podpíšu, tak jej ich prinesú. Potom odišli. Žiadne peniaze si nevzala. Tieto peniaze boli totiž vyplatené pánovi V. na účet.

Odporca vypovedal, že nikdy okrem svojej manželky nikoho nespĺnomocnil na prijímanie alebo vyplácanie finančných prostriedkov. Spájanie svojej osoby s odporcom v II. rade odmieta. Pôžičku navrhovateľke riadne poskytol a tá mu ju v zmysle zmluvy nevrátila.

Pôvodný odporca v II. rade vypovedal, že s navrhovateľkou sa pozná asi od roku 2002. Zoznámil ich pán D., keď navrhovateľka potrebovala požičať peniaze. Odvtedy jej viackrát buď sám peniaze požičal, alebo jej sprostredkoval uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Ďalej vypovedal, že plnenie titulom pôžičky od pána V. vyplatil veriteľovi za navrhovateľku on v dvoch splátkach a to 100.000 Eur a 250.000 Eur. Túto sumu mu navrhovateľka zatiaľ nevrátila. Nie je pravda, že by niekedy prevzal akékoľvek finančné prostriedky pre odporcu v I. rade. Odporca v I. rade bol kategoricky proti tomu, aby pre neho zobral od navrhovateľky akékoľvek plnenie. Všetko si robil sám, sám si aj podpisoval zmluvy. Čo sa týka zmlúv o pôžičke zo dňa 24.9.2010 uviedol, že tieto obe zmluvy sa podpisovali naraz a navrhovateľke aj boli vyplatené finančné prostriedky v zmysle zmlúv. K svojmu vzťahu k odporcovi v I. rade uviedol, že medzi nimi boli z titulu pracovného vzťahu aj finančné toky.

Svedok E. D. vypovedal, že zoznámil navrhovateľku s odporcom v II. rade, nepamätá si presne kedy to bolo, odhaduje tak rok 2005-2006. U navrhovateľky v spoločnosti REBOX bol zamestnaný do 31.5.2012. Bol svedkom toho, že odporca v II. rade navštevoval vo firme navrhovateľku. Nikdy však nebol očitým svedkom, že by navrhovateľka dávala odporcovi v II. rade peniaze v hotovosti. Disponoval s účtami navrhovateľkiných spoločností a chodieval na príkaz navrhovateľky vyberať do banky peniaze, no nespomína si, či dával niekedy peniaze odporcovi v II. rade.

Svedok L. E. vypovedal, že s navrhovateľkou má kamarátsky vzťah a občas pre ňu ako dôchodca pracuje. S pánom M. sprevádzal navrhovateľku v deň, keď išla podpísať zmluvy o pôžičke. Navrhovateľka vzala zmluvy od advokátky, potom ich bola overiť u notára o poschodie nižšie, pričom svedok a pán M. čakali vonku. Potom ich zanesla opäť advokátke. Videl ako navrhovateľka papiere odovzdala advokátke medzi dvermi a následne odišli preč.

Z. M. do notárskej zápisnice č. N 1394/2015, Nz 44014/2015, NCRIs 44945/2015 urobil vyhlásenie, v ktorom mimo iné uviedol, že pre navrhovateľku pracoval ako vodič asi 10 - 12 rokov. Ku dňu, kedy navrhovateľka podpisovala zmluvy o pôžičke uviedol, že ju sprevádzal aj s pánom E.. V budove nevedeli dlhšie nájsť kanceláriu advokátky. Keď sa im to podarilo, tak po zaklopaní im advokátka Z. podala cez poloootvorené dvere papiere so slovami, že už jej volal pán X. (odporca v II. rade), že o poschodie nižšie je notár, nech to ide podpísať a prinesie naspäť. Zmluvy spolu prečítali na pavlačí, že si požičiava 260.000 Eur a 192.000 Eur a zakladá byty na V. a P. a aj záložnú zmluvu v prospech X. a X. (odporcovia). Následne on s pánom E. ostali na pavlačí fajčiť a navrhovateľka odbehla o poschodie nižšie. O chvíľu sa vrátila, zavolala ich a išli opäť k advokátke. Tá otvorila dvere znovu iba do polovice a navrhovateľka jej všetky papiere odovzdala vo dverách. Pýtala sa, či si môže nechať aspoň jednu kópiu z každej zmluvy, na čo jej právnička odpovedala, že X. s X. jej ich prinesú, keď ich oni podpíšu. Následne odišli. Navrhovateľka pri sebe nemala ani kabelku a nič ani neprevzala.

Súd vec právne posúdil nasledovne:

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlh musí byť splnený riadne a včas.

V zmysle uznesenia súdu zo dňa 30.3.2015, č.k. 7C/87/2013-526 je predmetom tohto konania iba návrh navrhovateľky proti pôvodnému odporcovi v I. rade: C.. X. X.. Tento návrh bol na samostatné konanie vylúčený vyššie uvedeným uznesením.

Navrhovateľka svoj návrh voči odporcovi zdôvodňovala tým, že na základe zmlúv o pôžičke zo dňa 24.9.2010, ktoré uzatvorila s pôvodne odporcom v I. a II. rade jej neboli v skutočnosti poskytnuté žiadne finančné prostriedky, ale tieto boli použité na vyrovnanie jej skoršieho dlhu, ktorý mala voči pánovi V. v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009 vo výške 350.000 Eur. Tento dlh vyrovnal odporca v II.

rade aj s finančnou pomocou odporcu v I. rade. Navrhovateľka ďalej uvádzala, že odporca v II. rade jej povedal, aby obe vyššie uvedené pôžičky od odporcov plnila do rúk odporcu v II. rade s tým, že tak bude plniť aj dlh voči odporcovi v I. rade. Za týmto účelom súdu aj predložila výpisy z jej bankového účtu, ktoré mali preukázať, že v skutočnosti poskytovala odporcovi v II. rade peňažné plnenia a to v takej výške, že obe vyššie uvedené pôžičky splatila.

Medzi účastníkmi konania boli sporné hlavne dve otázky, ktoré sú významné pre rozhodnutie vo veci a to, či navrhovateľka splnila svoj dlh voči odporcovi a či navrhovateľke v zmysle uzatvorenej zmluvy o pôžičke bola predmetná pôžička aj v skutočnosti poskytnutá.

V zmysle čl. II bod 1 zmluvy o pôžičke zo dňa 24.9.2010 sa navrhovateľka zaviazala odporcovi poskytnuté prostriedky vo výške 195.000 Eur z titulu pôžičky vrátiť v hotovosti alebo na účet odporcu vedený v Z. V., R.F., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v dvanástich mesačných splátkach. V zmysle uvedeného článku zmluvy nebola navrhovateľka oprávnená poskytovať plnenie v prospech odporcu do rúk inej osoby. V priebehu konania nebolo preukázané, že by odporca pôvodného odporcu v II. rade na takýto úkon poveril, alebo žeby bol vypracovaný dodatok k predmetnej zmluve o pôžičke, ktorý by takéto plnenie dlhu umožňoval. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že návrh navrhovateľky voči odporcovi v II. rade je vedený pod pôvodnou spisovou značkou sp.zn. 7C/87/2013, kde môže navrhovateľka preukázať bezdôvodné obohatenie odporcu v II. rade. V tejto konkrétnej prejednávanej veci však navrhovateľka žiadnym spôsobom nepreukázala, že by svoj dlh v zmysle zmluvy o pôžičke uzatvorenej s odporcom dňa 24.9.2010 aj odporcovi plnila. Čo sa týka poskytnutia plnenia vo výške 50.000 Eur, ktoré navrhovateľka odovzdala manželke odporcu, tak súd uvádza, že sa javí ako pravdepodobné, že išlo o plnenie z pôžičky zo dňa 23.9.2009. Ak by aj išlo o plnenie pôžičky zo dňa 24.9.2010, na výsledku konania by to nič nezmenilo, pretože celková výška pôžičky voči odporcovi niekoľko násobne prevyšuje uvedenú sumu a pôžička ako taká by aj tak zostala v prevažnej časti nesplatená, resp. navrhovateľka zaplatenie inej peňažnej sumy odporcovi nepreukázala.

V zmysle čl. I bod 1 bolo predmetom zmluvy o pôžičke poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 195.000 Eur. V zmysle bodu 2 tohto článku veriteľ prehlásil, že časť sumy, ktorá je predmetom pôžičky a je špecifikovaná v čl. 1 bod 1 zmluvy, veriteľ odovzdal dlžníkovi v hotovosti a v celosti pri podpísaní tejto zmluvy, čo dlžník potvrdzuje svojim vlastnoručným podpisom. S argumentáciou navrhovateľky, že z čl. 1 bod 1 v spojení s bodom 2 nie je možné určiť aká suma bola navrhovateľke titulom pôžičky poskytnutá v hotovosti sa súd nestotožňuje a má za to, že z obsahu zmluvy tak ako je formulovaný vyplýva, že navrhovateľke bola poskytnutá v hotovosti celá pôžička. V tejto súvislosti súd poukazuje na znenie zmluvy o pôžičke zo dňa 23.9.2009, kde v zmysle čl. II zmluvy veriteľ prehlásil, že časť pôžičky vo výške 15.000 Eur odovzdal dlžníkovi pri podpise zmluvy v hotovosti a zvyšok sumy poukáže dlžníkovi na jeho účet v banke. Z obsahu zmluvy zo dňa 24.9.2010 nevyplýva, že by zvyšok akejkolvek sumy mal byť poskytovaný navrhovateľke vkladom na účet a preto naznačenú argumentáciu navrhovateľky súd považuje za účelovú.

Čo sa týka samotného tvrdenia navrhovateľky, že jej pri podpise zmluvy o pôžičke neboli poskytnuté žiadne peňažné prostriedky musí súd konštatovať, že toto tvrdenie navrhovateľky súd vyhodnotil ako účelové, keď navrhovateľka v návrhu na začatie konania pôvodne tvrdila, že poskytnuté peňažné prostriedky vrátila v plnom rozsahu a následne na argumentáciu odporcu, že jemu žiadne peňažné prostriedky splatené neboli začala tvrdiť, že jej peňažné prostriedky poskytnuté neboli vôbec. V tejto súvislosti sa súdu javí ako nepravdepodobné, že by navrhovateľka založila v prospech odporcu nehnuteľnosti v hodnote pravdepodobne niekoľko stotisíc euro, ak by voči odporcovi nemala záväzky zodpovedajúce aspoň z časti hodnote týchto nehnuteľností. Navrhovateľka sa v konaní prezentovala ako dlhoročná podnikateľka, pričom peňažné prostriedky o ktoré v konaní ide, používala podľa jej vyjadrení na podnikanie. Od podnikateľa/konateľa spoločnosti je v súlade s obchodným zákonníkom dôvodné očakávať, že v právnych vzťahoch bude vystupovať s vynaložením odbornej starostlivosti. V tejto súvislosti nemožno akceptovať ako obranu tvrdenia navrhovateľky, že zmluvy ktoré podpísala, nečítala pri ich podpise, a ani dodatočne a že by následne neurobila opatrenia smerujúce na ochranu jej práv a to po dobu viac ako troch rokov od podpisu predmetných zmlúv. Takúto obranu by podľa súdu nebolo možné akceptovať ani od osoby, ktorá nie je podnikateľom, osobitne ak ide o majetok niekoľko sto tisíc euro. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že podľa tvrdení navrhovateľky pri splatení pôžičky od p. V. si navrhovateľka overovala odblokovanie založených nehnuteľností na katastri nehnuteľností. Preto sa súdu javí ako nepravdepodobné, že ak sa navrhovateľka domnievala, že pôžičky zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam splatila v roku 2012, neoverila si takmer jeden rok (do začatia výkonu záložného práva) odblokovanie nehnuteľností v katastri nehnuteľností, tak ako to podľa jej vyjadrení robila už v minulosti.

Výpovede svedka E. a M. sa súdu javia ako rozporuplné a tendenčné. Okrem toho, že menovaní potvrdili viac ako pracovný vzťah k navrhovateľke, ich výpovede sa aj keď iba v detailoch rozchádzajú s výpoveďou navrhovateľky, i navzájom. Napríklad obaja svedkovia uvádzali, že navrhovateľka do kancelárie advokátky nevstúpila, ale veci sa vybavili medzi dvermi. Samotná navrhovateľka vo svojej výpovedi uviedla, že keď išla po zmluvy, tak do advokátskej kancelárie vstúpila a svedkovia ju čakali vonku na chodbe.

Naviac musí súd poukázať aj na skutočnosť, že keby aj v skutočnosti navrhovateľka finančné prostriedky pri podpise zmlúv o pôžičke neprevzala a tieto boli ako tvrdí použité na vyplatenie jej skoršej pôžičky voči veriteľovi pánovi V., tak to na jej vzťahu voči odporcovi nič zásadne nemení, pretože s uvedenými finančnými prostriedkami disponovala tým spôsobom, že boli použité na úradu jej skoršieho dlhu. Či už jej finančné prostriedky od odporcu boli odovzdané v hotovosti pri podpise zmluvy alebo tieto boli použité na úradu jej skoršieho dlhu, navrhovateľka nepreukázala, že ich odporcovi v zmysle čl. II bod 1 zmluvy vrátila a preto nemohol súd rozhodnúť inak, ako návrh zamietnuť.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. ako je uvedené v druhej časti výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Účastník konania môže napadnúť rozhodnutie súdu I. stupňa odvolaním.

Odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, O.s.p.)

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. (§ 205 ods. 1, 2 O.s.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.